

РЕШЕНИЕ

№ 2496

гр. София, 08.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав, в публично заседание на 11.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **5212** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 171, т.4 от Закона за движение по пътищата:

Образувано е по жалба на Н. В. И., от [населено място], срещу Заповед за прилагане на Принудителна административна мярка (ПАМ) №194594/12.08.2010г. издадена от зам. Началника на Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел „Пътна полиция” (СДВР–ОПП) по чл.171, т.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) – изземване на свидетелство за управление на МПС , поради неизпълнение на задължението по чл.157, ал.4 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че в оспорената заповед се посочват като фактическо основание за налагането на ПАМ – 6 (шест) броя влезли в сила НП. Навеждат се доводи, че е изтекла погасителната давност за изтърпяване на наложеното наказание, като са изтекли повече от 3 (три) години от абсолютната давност за същите наказателни постановления, както и че заповедта за налагане на ПАМ е незаконосъобразна и

издадена в противоречие с материалния закон и в нарушение на процесуалните правила. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител адвокат А. П., поддържа оспорването. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Началника на СДВР - ОПП, редовно призван, не се явява, не представя писмено становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С оспорената Заповед №194594/12.08.2010г. на зам. Началника на СДВР-ОПП, на Н. В. И. е наложена ПАМ по чл.171, т.4 от ЗДвП – изземване на свидетелство за управление на МПС №274581342, категории *ВС**М*, издадено от ОПП – СДВР, поради неизпълнение на задължението по чл.157, ал.4 от ЗДвП. Мярката е наложена, след като е прието, че с влезли в законна сила и посочени в заповедта 6 (шест) броя НП, на жалбоподателя са били отнети общо 56 (петдесет и шест) контролни точки и така той е изгубил придобитата правоспособност, но не е изпълнил задължението си да върне свидетелството си за управление в съответната служба на Министерство на вътрешните работи. Оспорената заповед е връчена на И. лично на 09.06.2011 г., видно от саморъчно положения подпис върху копие представено от него по делото. Жалбата е входирана с вх.№13622/16.06.2011 г. в АССГ.

По преписката се съдържат наказателни постановления, с които на жалбоподателя са наложени административни наказания по ЗДвП, както следва: НП №121235/2007г., с което се отнемат 10 (десет) к.т., без дата на връчване, НП №121765/2007г., с което се отнемат 10 (десет) к.т., без дата на връчване, НП №194594/2008 г., с което се отнемат 10 (десет) к.т., без дата на връчване. Допълнително е представено НП №104497/2006г., с което се отнемат 12 (дванадесет) к.т., връчено на 01.11.2006г. с положен подпис на И., ведно с определение на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 4-ти състав, нахд 16076/2006г., влязло в законна сила на 10.11.2007г., с което е прекратено производството по обжалване на НП №104497/2006г. Представени са допълнително и НП №488/2006г., с което се отнемат 4 (четири) к.т., връчено на 01.11.2006г. с положен подпис на жалбоподателя, както и НП №1833/2006г., с което се отнемат 10 (десет) к.т., без дата на връчване.

От служебна бележка, издадена от СДВР – ОПП е видно, че И., след проведен изпит на

20.02.2006г., с протокол №14/18.11.2006г., е възстановил 13 к.т. на основание чл.157, ал.3 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, като подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от легитимирано лице по чл.147, ал.1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, е процесуално допустима.

Същата е ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган в установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – зам. Началника на Отдел „Пътна полиция” – СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага ПАМ по ЗДвП съгласно Заповед № Из-1393 от 09.08.2007г. на Министъра на вътрешните работи и служебно известна на настоящия съдебен състав.

Производството по делото е образувано по жалба срещу заповед, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 4 от ЗДвП - изземване на свидетелството за правоуправление на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4 - да върне свидетелството за управление в съответната служба на МВР след като е загубил придобитата правоспособност, тъй като са му отнети всички контролни точки. Жалбоподателят оспорва обстоятелството, че с наказателни постановления, които не са влезли в сила са отнети контролни точки и именно това е основанието за издаване на оспорваната заповед. В тази връзка, съдът приема, че съгласно чл. 142 от АПК, законосъобразността на административния акт се преценява към момента на издаването му, поради което има значение наличието към този момент на влязло в сила наказателно постановление, по арг. от чл. 158, ал. 1, т. 2 АПК, а видно от доказателствата по делото безспорно се установява, че 4 (четири) от наказателните постановления не са връчени на адресата си респ. не са влезли в сила. Следователно, тези 4 (пет) наказателни постановления, а именно: НП №121235/2007г., НП №121765/2007г., НП №194594/2008 г., издадени от СДВР – ОПП, както и НП №1833/06

издадено от Сектор ПП-КАТ – ОДМВР Б., не са годни основания за отнемане на контролни точки на водача, арг. чл.3, ал.1 от Наредба № Из-1959/27.12.2007 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат. Липсата на годно основание за отнемане на общо 40 (четиридесет) к.т. по описаните и невлезли в сила НП, не позволява да се осъществи състава на чл.157, ал.4 от ЗДЗП, тъй като при това положение, от общо 39 контролни точки, на водача са отнети 16 к.т.

По изложените съображения, съдът приема, че принудителната административна мярка по чл. 171, т. 4 от ЗДвП може да се наложи, само ако са влезли в сила поне толкова наказателни постановления, че сбора на отнетите с тях контролни точки да изчерпва общия брой от 39 к.т. Едва тогава водачът губи придобитата правоспособност съгласно чл.157, ал.4 от ЗДвП. По делото се установява, че с влезли в сила наказателни постановления са отнети само 16 (шестнадесет) контролни точки на Н. В. И., поради което съдът намира, че в случая е налице нарушение на материалноправните разпоредби на чл.171, т.4 и чл.157, ал.4 от ЗДвП, което представлява основание за отмяна на оспорената заповед.

Ето защо Заповед за прилагане на ПАМ №194594/12.08.2010г. издадена от зам. Началника на СДВР - ОПШ е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена. При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноски за адвокатски хонорар и държавна такса в размер общо на 360 /триста и шестдесет/ лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд- София град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Н. В. И., [населено място],[жк], [жилищен адрес] Заповед за прилагане на Принудителна административна мярка №194594/12.08.2010г. издадена от Зам. началник на Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел „Пътна полиция” на основание чл.171, т.4 от Закона за движението по пътищата.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Н. В. И., ЕГН –

[ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] направените деловодни разноси в размер на 360 /триста и шестдесет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 - дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: